

steriet for Handel og Søfart har altsaa disse tre Organisationer udtalt følgende: „Men netop i Kraft af denne Førerens lovmæssig fastslaaede ganske særlige Stilling med dens Pligter og Ansvar maa vi for os hævde ikke blot en Ret til at blive taget med paa Raad i Navigationssagen, men tillige kræve, at vor Mening om et specielt Uddannelsesspørgsmaal, der staar i den allernøjeste Forbindelse med den unge Navigatørs Dygtiggørelse til Varetagelse af sine fornemste Førerpligter, ikke skydes til Side, fordi en Redergruppe, for hvem Spørgsmaalet let antager Karakteren af et slet og ret Forretningsanliggende, ikke finder det formaalstjenligt at yde os Støtte“. Det er denne sidste Udtalelse, som jeg ønsker at understrege, fordi den, som sagt, overfor mig har virket i højeste Grad utiltalende. Jeg tror, at Rederne sidst af alle vil lægge Skjul paa, at Bemandingsspørgsmaalet for dem er et Forretningsanliggende. I det hele er jo Søfarten et Forretningsanliggende og maa selvfølgelig være det, men der er den store Forskel mellem Navigatørernes og Redernes Stilling til Bemandingsspørgsmaalet, at Rederne ikke forlanger Fordele for sig selv, de er endog gaaet med til Indrømmelser. Det er Navigatørerne, der forlanger en Skærpelse af Fordringerne, der efter alt, hvad der foreligger, kan betyde, at Døren lukkes delvis i for ny Tilgang af unge, altsaa kan hidføre et Forhold, der netop betyder en ren økonomisk Fordel for de Navigatører, der allerede sidder ved Fadet. Jeg maa da sige, at det, som sagt, virker utiltalende paa mig, at Navigatørerne her polemiserer mod Rederne ved at underskyde dem forretningsmæssige Bevæggrunde, naar i Virkeligheden den økonomiske Interesse i Spørgsmaalet for Navigatørerne er langt mere direkte betydningsfuld, end Tilfældet er for Rederne. Jeg er tilbøjelig til her at anvende det tyske Sprichwort: Man merkt die Absicht und wird verstimmt. Saaledes har i hvert Fald denne Udtalelse virket paa mig.

Jeg skal sammenfatte mit foreløbige personlige Indtryk af det foreliggende i følgende 5 Punkter. Det forekommer mig, at der, saaledes som Sagen hidtil er forelagt, ikke er paavist nogen som helst Omstændighed, der gør det ønskeligt eller nødvendigt væsentligt at forøge Kravene til Dæksbefalingsmændene. For det andet synes det mig klart, at de væsentlig forøgede Fordringer absolut vil vanskeliggøre Adgangen til Dæksbefalingsmændenes

Kreds netop for Drengene fra de smaa Hjem. For det tredje forekommer det mig, at Styrmandsfarten mellem Eksaminerne, altsaa det Forhold, mod hvilket Kritikken særlig er rettet, er upaakrævet, ja endog skadelig. Jeg kan ikke se, at denne mellemliggende Styrmandsfart paa nogen Maade vil forberede Eleverne, saa at de lettere kan tilegne sig den videre Undervisning til selve Skibsførereksamen, og jeg bygger min Opfattelse i denne Henseende paa den foreløbige Fortegnelse over de Fag, der skal dyrkes i den Klasse, der forbereder til Skibsførereksamen. Disse Krav findes specificerede i Landstingets Betænkning. Jeg skal i Flæng nævne nogle af de Fag, som Eleverne i Skibsførerklassen skal forberedes i. Under Navigation skal jeg nævne: Nyere Konstruktioner af Kompasser og Pejllapparater samt Logge- og Loddeapparater, nærmere Kendskab til Deviationslæren — de tilnærmede Koefficienter og deres Anvendelser —, Kompaskorrigering paa Grundlag af Pejlinger og saa fremdeles. Og under Sømandsskab skal jeg nævne: Skibes Klassificering, Grundregler om Lastelinie, offentligt Tilsyn med Skibe samt øvrige Specialbestemmelser om Skibes Sedygtighed med særligt Henblik paa de Skibsføreren paahvilende Pligter og saa fremdeles. Er der noget Menneske i denne Sal, som kan tænke sig, at et ungt Menneske paa 20 Aar ved at sejle som Styrmand f. Eks. paa en Skonnert, der gaar i Kulfart paa England, skulde blive særlig forberedt til at forstaa de Fag eller Enkelthederne i de Fag, som jeg her har specificeret? Jeg har i alt Fald meget vanskeligt ved at tilegne mig denne Opfattelse. Endvidere mener jeg, at det vil være ganske overordentlig vanskeligt for de unge Mennesker straks at faa en Hyre, der er af en saadan Natur, at de har Udsigt til at slippe hjem fra Farten omtrent 6 Maaneder efter, at de har forladt Skolen. Jeg tror, det vil blive saa vanskeligt, at de i mange Tilfælde vil blive nødt til at tage en Hyre, der fører dem langt bort fra Danmark, saa at Resultatet maaske bliver, at de aldrig kommer hjem for at læse til anden Del af Eksamen, men dratter af og hele deres Liv bliver Styrmand og aldrig bliver Skibsførere, Skibsførere i den Forstand, som jeg her tænker paa, nemlig Skibsførere, som kan føre Skibe over hele Verden.

Hvis det virkelig skal være nødvendigt at indføre en Fart mellem de to Eksaminer, under hvilken Eleven kan komme til